

képen szertartása. A hercegprímásnak a szertartásán báró Horváth Károly vészműve és Dessewffy Sándor csanádi püspökön kívül, Csernoch János apátkanonok, Czibulka Nándor kanonok, Bogács Mihály prépost, eszperes-plebánus, Romcsér József prépost-plebánus, Zórányi Mihály szentszéki jegyző, dr. Zark Iván szemérményi főlegelő és több kaplan szegélyezték. A felszentelésnél a felhívásnál a vészműve püspök volt Czibulka Nándor, a csanádi püspök pedig Jung János vezetésű a felhívásnál.

A szertartásban meg ott voltak, bar a szertartásban nem működtek közre, az esztergomi káptalan részéről Sajószentpéteri Antal püspök és Rosztály István, Pozsonyból Horeczky József báró, Smerczényi Károly és Pódr Antal kanonokok, a nagyszombati káptalan részéről Turánssky Antal kanonok, végül Czettler Antal, Ujházi István, Vitézy István és Miltényi Gyula kanonok.

A szertartás kezdetén a borbos hercegprímás a foglalt helyén megállott, felállított karaként foglalt helyet, vele szemben pedig a két felszentelő s a két segédző püspök ültek.

Csernoch kanonok ezután előbb a Cselka, azután a Jung kinevezéséről szóló pápai dekretumokat olvasta fel. Ennek elhangzása után a két felszentelő egymástól a primás elé járult s ott térden állva, ünnepélyesen letette a püspöki esküt. Az eskü letétele után vizsgálatot helyeztek s a primás felszólította nekik a püspöki kötelezettségeket, a melyeknek ők híven megjelölték mindenkor kötelesek.

Ez előzmények után megkezdődött a eszdes szent mise. A hercegprímás ugyanis torokbajára való tekintettel nem mondott eszdes misét. A szent mise az evangéliummal rendezően folyt le. Ekkor azonban az egész papsg terdre borult s Horváth püspök elkezdte a Mündeszente litániáját. Ennek végén a püspök megállásos s megszentelő körö sör magja a hercegprímás mondta elő, háromszor ismételve.

Nyrie elemeit a felszentelőnek az áltár lépéseire bocsátott. Most a felszentelő hercegprímás a két felszentelőt vállára tette a szent evangéliumot felkötve, hogy a híveket kormányzó püspök mindenkor az evangélium tanainak hódol. Ezután a primás a két segédző püspök kezét a felszentelő kezébe fogta, tette, mondván: «scio Spiritum Sanctum» (vedd a szent lelkét). A hagyomány szerint ugyanis Pál apostol is kézfektetéssel avatta fel az első püspököket, az apostolok első utódit. Erre az «nekkar a Veni creator spiritus» himnuszba kezdett, az áltárral megkezdődött a felkenés.

A hercegprímás a felszentelőnek előbb fejt, majd kezét ként meg krizmalva, a mi a nagyobb szentelések végzésére kapott hatalom jelviszere szolgá. A mise ezután tovább folyt. Urlemutatás után a két felszentelő is magához vette az áltári szentelést.

Mise alatt a templomi ének és zenekar Sautner Zsigmond karmagy vezetés alatt Herberich vokális ének részét adta elő. Az Urlemutatás és a Felkenés után az «O salutaris hostia» Helmsberger Kórus általban Klaviró Vilmos jeles ifjú hegedűművész adta elő.

Mise végén a primás átadta az újonnan szentelt püspök méltóságának jelvényeit a pásztorbotot, mint a főpásztori hivatal jelet s a gyűrűt, mely az egyházmegyével való szellemi eljegyzést jelképezi. Azután a primás az evangéliumot könyvet adta kezükbe. A mise közben az újonnan szentelt püspökök egy-egy aranyozott ezüstből készült kényes s két-két hordóska bört ajándékozta fel két egy gyertya állványt. Ezután a felszentelő hercegprímásnak: az elemiismeret átadásával azt jelve, hogy keszék életüket feloldozták, az egy gyertyával pedig, hogy tanítványaikkal hitet, világszeretet akarnak szolgálni. A mise befejeztével a hercegprímás a két püspöknek feltette a fogvétel kezükre huzta a püspöki köntnyt. Ezután a papsg kezébe járult az új püspökök elé. Erre a hercegprímás a Te Deumot intonálta s a két újonnan felszentelt ennek hangja mellett végigvonult a templomban, mintegy bemutatva magát a híveknek. A két püspök a jelenlevő miniszter és hadtestparancsnok s a főváros képviselői előtt elhaladva, megállt a miniszter meghajolt. Visszatér az oltárhoz, előbb a Cselka, utána Jung a «bene dicat vos omniotem» Deus, pater et filius et spiritus sanctus» elnevezése közben «első püspöki áldását» szentelte ki.

A szertartás azzal végződött, hogy az új püspökök háromszor ismételve e szavakat: «ad multos annos» (számos évig) a hercegprímás elé járult, kívánván, hogy őt az isten okosáig megtartsa, mire a hercegprímás megdöle s «szokotta» fejt. Ezután a hercegprímás ismét búborajást öltött fel s a papsg által a kapuhoz kísérve, áldást osztott. Erre az egész ünnepély szertartás véget ért az előleki közönség szertelést.

Májusi ünnep.

A május hó 20-án tartandó körököz, mint az a nemzeti korunkban a Tattersall választmányi tagjai által egybeült értekezlet eredményeként kiküldött, impozáns nagyvilági ünnepélyt jelöl. Ez az ünnepélyt a gondolat bírja meg Rohonyi Gida főrendező vezetésével adja meg a városi értekezlet a szükséges katonákat? Mert Lobkowitz hadtestparancsnok eddigleg nem volt hajlandó eladni az ő katonáit. Vonakodásnak az az oka, hogy ott tart, hogy a főváros közönség nem igen fogja respektálni a kordöntelő hatkakat, a kik azután kenyelvényes lesznek — uram istenem — ráton a multio napra.

Széley főkapitány pedig kijelentette, hogy ha nem lesz katoná, nem lesz rendőr. A mi értekezleten Lőr Spányi Odón nagyon helyes közvetítő indítványt tettett véget a katonaválaszt. Indítványozta, hogy három katonát helyett katonát orjáratok működjenek az ünnepélyen, a melyek szüköségben rendelkeznek, fognak támogatni. Az értekezlet ezt az indítványt megvonta.

Az értekezlet feljajása a következő: Jelen voltak a rendező részéről br. Spányi Odón a főtisztos, a főkapitány képviselőiben, a főváros részéről Márkus József tanácsnok, az Othon részéről dr. Fenyessy Ferenc és dr. Sziklay János.

Az értekezletet Rohonyi Gudson vez. képviselő előzötte a mutató indítványára a gyűlés báró Lipthay Béla elnök. Rohonyi Gudson tisznelkötő választotta, előadja a virágkorzó szándékot programját, melyet ő és Beniczky Gábor terveztek. A programhoz részletesen hozzájárult: Beniczky Gábor, gróf Almásy Kálmán, báró Spányi Odón, M. Krausz Lajos, M. Krausz Izidor, Tolnai Akos, Fenyessy Ferenc, Rohonyi György tábornok, Karsay Sándor s. b., mire megállapították a korzó sorrendjét.

E szerint a huszadiki korzó valóban olyan ünnepélyes lesz, a minő még nem volt Budapesten. A korzó helye a Stefánia-út lesz. Az Andrássy-út torkolatától az Isten-útig. A főrendező lovon fogják irányítani a menetet, melyben az új fogatokat kívül részt vevő minden lélekesen díszített berkocsifogat is, az egy fogatnak kivételével. A díszítés hely természetesen vagy művirág. A korzi és legelőbi a fő lejárászatma díszítendő. A kocsiiban ülők virágot szednek a lennálló közönségre és a közönség viszont bokkeltákkal hajigálja a kocsikat, csak hogy nem szabad drottal kögött virágot használni. Virágokértékét kián lesznek kaphatók. A kocsisajgy (virágok) ára 5 frt lesz; a kocsik csak az árzi kuttal mehetnek be a Stefánia-útra. A közönség részesei tribún is fog építtetni, az első sor 5 frt, a második sor 3 frt, a többi sor 2 frt lesz. A lennálló számba a belépőjgy harminez krajczár.

A tribúnok csak az Othonos helyiségben kaphatók és fő Irégy, a melyek jégjeget a platókocsikkal együtt minden nagyobb dohányzóban; a belépti jegyek azokivül az ünnepély színhelyén tiz helyen lesznek kaphatók. Az értekezlet ötven tagú bizottságot és három albizottságot küldött ki a munkálatok végzésére; nevezetesen egy felhatalmú végrehajtó-bizottságot; melynek tagjai: br. Lipthay Béla, Rohonyi Gudson, gr. Andrássy Géza, Almásy Géza és Beniczky Gábor, a Tattersall elnöke; egy pénzügyi bizottságot, melynek tagjai: Daniel Erno, Fenyessy

Ferenc, gr. Hugonny Béla, Krausz Lajos és Rosenberg Gyula; végül egy kocsibíróbi bizottságot, mely a Tattersall választmányi tagjából áll. A legszebb öt kocsit díjat nyer. A lovarda előtt már felvonult több díszített kocsit, melyeknek sok bájolója akadt a muzsekerben.

Az Othon május 14-iki hangversenye iránt igen nagy az érdeklődés. A kivilágítás főpróbjája holnap este lesz a városligetben. Holnap este érkezik meg Sauer is, a kit a keleti pályaudvarban Fenyessy Ferenc, Fekete József, Sziklay János és Dunkl Róbert fognak a rendező-bizottság nevében fogadni. Blaha Lujza asszony szombaton tartja főpróbjáját Lányi ezimbalomművész és Berkes Béla zenekarának kísérete mellett. A ezimbalomt Schunda V., a ki különben a tombolára egy szép ezimbalom ajándéka adott, díjtalanul engedte át. A hangverseny után az Othonban lakoma lesz.

A városligeti kiállítás korzó már el van rekesztve és a hely díszítése megkezdődött.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

A m. kir. operaház utolsó előadás. Az operaháznak 1892-93-iki évadja ma este az oly korán elhunyt Szabadosnak Vióra című balletjével ért véget. Dacára a szép tavaszi időjárásnak, elég szép számu közönség hallgatta végig az ép hó pályán, mint magyaros zenéjű balletet. Az egész balettelvezetnek, valamint D. Müller Katica magantánzócsónok és Mazzantini balettmesterek bőven kijutott a jól megérdemelt tapsokból. Az operaház táncosnői a rövid lelektetű Bajazokt premijere óta csaknem minden előadásban közreműködtek szakadatlan egymásutánban, a nélkül, hogy közülük csak egyetlen egy is betegeit jelentett volna be, mi az operaház történelmében valóban ritka szokat megtörténni.

A városligeti szinkórban vasárnap, e hó 14-én, este hét órákor lesz az első előadás, a mikor Gabányi Árpád «Inkognitó, vagy cselhű jartak» című bohózatát adják elő. A társulat tagjai már mind a fővárosba érkeztek s a bemutatás előadás próbát már megkezdtek. A szinkór második előadása «Sínfalak mogóit» című faragva bohózat lesz. Feld Zsigmond igazgató 21-től kezdve minden vasár- és ünnepnapon délutáni előadásokat rendez népies helyárokkal.

Magyar festőnő a párisi múltárban. Mária Terézia főhercegnő, Károly Lajos főherceg neje Kölmöcsy Irma magyar festőnő a párisi múltárba költötte, hogy a kiállítását megnézze s tanulmányozza.

Az Arany-szobor-bizottság rendezőegye felkéri mindama hazulajáronásokat, kiknek a háza a muzemkört előzserre néz, hogy azokat a letelezés alkalmából díszítsék föl.

Ereckmann-Chatrian.

Paris, május 8. Mikor Párisba érkeztem, a «Lengyel zsidó» s. egyike azoknak az első daraboknak, a melyeket a Comédie Françaiseban láttam. Ebben a darabban ismerem meg a legnagyobb elő francia színész, Got-t.

A darab és az előadás különösen hatottak reám. Főleg a Mathis koresmáros szerepe kísértett. Tudtam, hogy olyan hatásos rejlenk benne, a melyeknek kiaknázása nem tartozik a leghálványab színesi feladatok közé. Bizonyosá rá, hogy a nagy angol színész, Irving is fölvette repertoírjába és hogy — a mint hallom — Ujházi Ede is nagy előszeretettel tanulja.

Ujházi Edeben megvannak azok a művészi kvilítások, a melyek egy ilyen alak ábrázolásához szükössek. Küllödi utazásom alatt idegen színházak előadásait hallgattva, sokszor tettem magamban összehasonlításokat a mi nemzeti színházunkkal és a mi művészeinkkel.

Poillon «A hol unatkoznak»-ját láttam Bécsben, Münchenben, Stuttgartban, it — Párisban a Comédie Française-ban és a Prielle Kornelia nagy művészetet sehol nem láttam meg csak megközelítve sem. Milyen közönséges, durva, szentelen, hideg és unalmas hercegnők voltak ezek és milyen előkelő, finom, szanzagad, meleg és érdekes a Prielle Kornelié. Láttam egy egész esomó tragediát a németeknél és franciáknál, találtam nálok magos színpadi iskolát, láttam kifejtve sok tudást, ambíciót és művészetet, és — Jászai Mari nem találtam sehol.

E szerint érdeklődöm különösen az Ujházi Ede Mathis-alkításának sorsa iránt a Lengyel zsidó-ban, mert az a véleményem, hogy Ujházi nem kisebb művész, mint a francia Got.

Sajnálom, hogy nem folytathatom most az összehasonlításokat. Majd lesz még réd alkalomam. Ereckmann-Chatrianról, a Lengyel zsidó szerzőről kell beszelnem, a kiket a mi közönségünk alig ismer, és a kiknek letezésükrol talán nem is tudott egész a Rantzauk magyarországi sikeréig.

Pedig a Rantzauk előtt az Ereckmann Chatrian-nékek már nagy múltja volt.

Ma körülbelül harmincegyezer éve annak, hogy a strassburgi színházban premijere volt egy «Elzász 1814-ben» — című drámanak, a melyet, mint a hírlapok jelentettek, két elzászi fiatal ember írt. A hazias dráma tele volt hőppárral, akcióval és ugy az első, mint a második estén annyira foglyultotta a strassburgiakat, hogy a városi hatóság betiltotta előadását.

Ez a két elzászi fiatal ember, az egyik huszonhat, a másik huszonkét éves: Ereckmann Emil és Chatrian Péter volt.

Ez a két név tizenkét évvel a strassburgi első debut után híressé, husz év után — ünnepléte lett. Ereckmann-Chatrian! különös név, sajátságosan bizarr vegyülete a germánnak és franciának, mint maga — Elzász és Lotharinga.

Mert valamint Elzász-Lotharingiért meg-megújult a harcz Német- és Franciaország köztül, ugy az Ereckmann-Chatrian név tulajdonjogát is valóságos háború folyt a két nemzet iradalmában. A németek Elzászsal együtt el akarták bitorítani a franciáktól a két elzászi költőt is. Hihetetlen szemérmelenség kellett ahhoz, hogy az 1813. Waterloó és a Blocus iróira rátegyék, hogy — németek.

Ezen semmi sem tiltakozott jobban, mint Chatrian-ak egy beszélgetése Sainte-Beude-vel. Sainte-Beude így szökött egyszer Chatrianhoz: «Olvasom az önk könyveit. Szándékomb volt, hogy értekezést tartssak rólok. Már nem teszem; ugy találok, hogy az önk regényei — a filelem illúziójai».

Chatrian mosolygott. «Uram, felelne, mi iródtársam és én olyan családból származunk, a melyek tüzet szórta az idegenekre és verüket ontották Franciaországra. Atyánk harcoltak, és ha mi most békezt tartunk is, azt nem gyávra-

ságból tesszük, hanem mert irzóunk a vérontástól. Nem kívánom, hogy sejtelmim valósuljanak. De ha az idegenek egy napon újra Elzász földjére lépének, keresse majd akkor Ereckmann és Chatrian, nem látja a remegők között!»

A hetvenes évek bebizonyították, hogy Chatrian igazat mondott. És a németek, tehetetlen dühvel, — elragalmazták a két jeles francia író. — Nyilant vándolták őket — egész Franciaország előtt, hogy a hadjárat idején a német hadsereg szállító voltak.

De az aljas rágalom Franciaországba nem talált hitelt és Páris Fénye elégetté vált a megtámadott írónak. Épen ez időtájit volt a Comédie Françaiseban premijere a két író — chef d'oeuvre-jök Liani Grotz-ek. A darab végén — párisi szokás szerint — Got, a ki a főszerepet játszotta a közönség elé lépett és a következőket jelentette: «A dráma, a melyet szerencsénk volt előadni (elesem hanglyozta a szerencsének szót): Ereckmann-Chatrian-tól van. A közönség erre tombolva adott kifejezést tetszésének és viharos lelkesedéssel ellette a szerzőket.

Az Ereckmann-Chatrian név jelentősége 1859-ben kezdődik. Ebben az évben jelent meg a társzerzőktől egy elbeszélés: «L'illustre docteur Mathéus», a melynek czimlapján először volt látható az Ereckmann-Chatrian név egyesítve. Ez az elbeszélés akkor nagy sikert aratott. Sajátságos vegyülete volt ez a — Hoffmann és Poe Edgar-lele miszticizmusnak és a közönség, a mely régen nem olvasott már hasonlító fantasztikus történetet, érdeklődéssel fogadta. De a két fiatal író csakhamar megérezte, hogy erre a — reális világolástól távoles — divatos foraságra nem lehet komoly dolgokat építeni és egyszerre, váratlanul szakították a miszticizmusmal keresték az élet, a historia igazságait. Világos lett előttük, hogy annak a kornak a — nemzeti visszaemlékezése lehet az igazi irodalma és irtak szép krónikát, legendát — Fou Yegoff című regnyük, a melynek tárgya az 1814-iki invázió egy epizódja, jelzi az átmenetet az új irányba. Az ezután következő historiai regényeik nagy népszerűsége találtak, mert megragadó erővel lüktetett bennük a — hazafias érzés.

Első színpadi diadalukat a Lengyel zsidó-val aratták, a mely 1868-ban egy kisebbszerű párisi színházban a Othy-ben került először színrre, és különös találkozás a véletlennek, hogy a mi huszonöt évvel ezelőt is már divat volt, ma valóságos köröszög, sőt tudományjá mött: a hipnozisz. Ez a külső fundamentuma a Lengyel zsidó harmadik felvonásának. Ez az ember szinte hajlandó kétégebe-bevonni, hogy ez a darab huszonöt év előtt íratott, annyira idősezt ma a magnetizmus, a hipnozisz kérdése. Ez a körülmény sokban hozzájárult ahhoz, hogy a Comédie Française épen most vette föl repertoírjába a darabot és hogy a párisi közönség folyton nagy tetszéllel fogadja a harmadik felvonás törvény-szék jelenetét.

A társzerzők közül csak az egyik, az idősebb: Ereckmann érthette meg a «Lengyel zsidó» főlelel-nésének diegését. Chatrian — nehány év előtt meghalt.

Ereckmann még most is Elzászban él, távol minden irodalmi és művészetileg összeköttetéstől. Nem ir többé és csak néha-néha látogat el a modern — Babylonba — Párisba. Ivanfi Jenő.

SPORT.

A Hunnia magyar bicyole-klub május 14-én, vasárnap, délután három órákor az ügöt verseny-teret (Tattersall), a kerépes-út végén nagy keréparversenyt rendez. Programja: I. Mezőnyit verseny. (Nyitlverseny.) Tav. 2000 méter. II. Juniorok verseny. (Zártverseny.) Tav. 2500 méter. III. Országos keréparverseny. (Nyitlverseny.) Tav. 6000 méter. IV. Növendékek versenye törölonyul. (Nyitlverseny.) Tav. 1000 méter. V. Verseny a Hunnia helygék díjért. (Zártverseny.) Tav. 2000 méter. VI. Szeniorok területny verseny. (Zártverseny.) Tav. 2500 méter. VII. Nemzetközi keréparverseny. (Nyitlverseny.) Tav. 15000 méter. VIII. Corso.

Az alagi díjban, mint a V. és V-lap írja, nem nagy, de válogatott mezőny fog indulni, Duncan, Gourmand, Clifford, Culloden és Nemszabad várható a startához. A gróf Festetics lovak, mintán nagy díjat nem kaptak, két kiló teherelnyben vannak. Ez a futam rendkívül érdekesnek ígérkezik. A verseny díja, mint tudva van, 15 000 frt.

A magyar Tattersall-egylet választmányi gyűlése a ma napon a hajótörésnyekről beszélt a következő változatokkal tette: A május 15-ére kiirt 20 kilométeres verseny kezdete délután 2 óráról 3 órára; az ugyanezen napra kiirt Nemzetközi 20 kilométeres verseny május 19-ére tetették át; kezdete délután 3 órákor. A május 20-ára kiirt Jucker-díj 40 kilométer 4-es fogatokkal május 22-ére tetették át; kezdete délután 3 órákor. A Virág-korzó kocsikázás május 20-án delután lesz.

A tavaszi lövészegylet harmadik napja.

Vegre olyan versenyekben gyönyörködhettünk a budapesti sportkedvelő közönség, a melyek melán felélegzőható kiválósságot és várakozást.

Már az is, hogy az idő rendkívül kedvezett a versenyeknek, figyelemreméltó körülmény volt, a menyében a budapesti egész előleki világ szívesen kereste fel ennek körzetében a turót.

Nagy és díszes társaságot lehetett ma a nagy tribúnón látni. Annyi igazán szép asszony, mint ma, ritkán kerül egymás mellé még Budapesten is, a hol bizony nincs hiány a szép nem legszebbjeiben. A tavaszi szezon topontjára volt a mai nap, mely igazán gyönyörű képet mutatott oldalán, a haute-volée találkozó helyén.

A versenysport tekintetében is elég változatosnak lehet mondani a mai nap programját.

Szép futamok voltak s kivált a háromévesek 4000 frankos állandója, meg az oaks vonzót előleki televirtársaságot a starter elé.

Az állományban nyolc lo indult, köztük a Blaskovic-féle Virad, mely ennek a nevezetes istállónak ma a legjobb máne; mellé került Collden, Salmán, Vocatus, Sunflower, stb. Virad és kivált Sunflower volt a fávort, amarra csak háromszoros, az utóbbra meg csak kétszeres pénzt ígért a bookmaker. Egy pár hibás indítás után jó csoportban indult meg a mezőny, melyből a fordulónál már kivált Collden. A Festetics-mén attól kezdve folyvást az élén volt a könyveny meg a társaságot, melyből az utolsó ötven ölon Virad nyomult fel jó másodiknak. Sunflower végkép megverve maradt hátra, míg a Henckel-istálló Sulimánja csak a harmadik helyre jutott.

Ezután következett a nap főeseménye, a kancazdíj futama. Mindössze öt lo startolt benne, köztük erős fávortként Szalévs, mely után Dornrűschen, Mårchen, Timpany és Géh az következtek a fogadási listza becslése szerint. A 2000 méteres pályán, pompásan sikerült a sora start után erős iramban vágatott végig

a közepesszámu televirtársaság s a távoslopnál még biztos nyereknél Szalévs. De atófolyga Mårchen a kis Pache remek lovaglása alatt hatalmas szökésekkel nyomult feljebb és feljebb a vezető mellé, a melyet csekély erőfeszítéssel biztosan vert meg, ugy hogy Szalévs csak a másodiknak járó 1000 forintot kaphatta. Timpany harmadik lett s így Dornrűschen tulajdonképen még versenyben sem volt.

A négyéves és idősebb continentális telivér lovak 4000 frankos állandója keltett még nagyobb érdeklődést. Primás II, mely az idén még veretlen, mérközött ebben a versenyben Turullal és Talánnyal. Versenyistállónak ma egyetlenegy lovat sem mutat-hatnak olyat, a melyik klauzis dolgban joggal élje lenne teheto Primás II-nak s így könnyű megérteni, hogy miért volt osztatlan a bizalom és íránt a nagy-szabadsú mén iránt. Ha csak valami kiszámíthatatlan végre nem jön közbe, Primás II-nek meg kellett nyézten ezt a versenyt. A ki a bookmakernel 10 000 forintot közzéhatott volna ma a Blaskovic-mén futamára, az öt percz alatt ötözer forint tiszta nyereséget tehetett volna zsebre, a nélkül, hogy komolyan közzéhatott volna a pénzt. Primás II, biztosan verte meg Turull, mely erősen hajtra megmentette a besorolást annyiban, hogy Primás II-öt is teljes iramra kényserítette, míg 7/8, hosszal maradván mögötte a második helyén.

Ezekben számoltunk be a mai nap érdekesebb futamainak a lefolyásáról s most áttekinthetünk az egyes versenyek részletezésére:

I. Kétevesek verseny. 1000 frt. 950 méter. Első 8 lo közül Sülinger százados Seylla, második Váratlan, harmadik Galamb. Totalizátor: 5: 15. Helyrefogadások: 25: 44 és 77.

II. Háromévesek állandója. 4000 frt. 1600 méter. Hét lo indult és gróf Festetic Tassilo Cullodénje győzött két hozszal igen könnyen. Második Blaskovic Erno Viradja, harmadik Henckel grófné Sulimánja. Totalizátor: 5: 21. Helyrefogadások: 25: 36 és 52.

III. Kancazdíj. 10 000 frank. 2000 méter. Indultak Dreher A. Géh az, a D. W. F. szöv. Szalévs, gróf Esterházy Timpany, gróf Festetic Dornrűschen, gróf Kinsky Mårchenje. A fávort első sorban Szalévs, aztán Dornrűschen volt. Szalévs vezetett a lassu versenyben, mögötte Dornrűschen haladt egész a távoslopig. Itt Mårchen, a kis Pache által lovaglo, könnyen szökik a vezetők mellé és érdekes küzdelem után egy hosszal győz. Második Szalévs, harmadik Timpany. Totalizátor: 5: 78. Helyrefogadások: 25: 55 és 27.

IV. Weller Handicap. 1000 frt. 1300 méter. Kilenz lo közül ötöt küzdelem után orrhosszal első Wackerow Ságja, második Üstökös, rossz harmadik Nemmark. Totalizátor: 5: 54. Helyrefogadások: 25: 116 és 76.

V. Állandój. 4000 frank. 2400 méter. Blaskovic Erno híres Primás II-je debütált a versenyben az idén a budapesti pályán. A kütönő mén nem szaladt el két versenytársától, hanem folyton előttük haladva könnyen galoppozott el a bírói pályáig előtt. Turul lett második, Timpany rossz harmadik. Totalizátor: 5: 7. Helyrefogadások: 25: 27 és 30.

VI. Kétevesek eladóversenye. 1000 forint. 950 méter. Rendkívül érdekes vegségelem fejlődött ki a klenz fiatal esik között az utolsó 300 méteren. Blaskovic Erno Kis piszkos a lett fejjelossal első, Wackerow Róza Sándor a fejhosszal második s a legjohsz küzdelem volt a harmadik és negyedik Demetrius és Peeske között is. Totalizátor 5: 55. Helyrefogadások: 25: 170 és 287.

VII. Claiming stakes. 1000 forint. 950 méter. Báró Uchritz Zsigmond Alfonsó-ja két hozszal könnyen verte Hadis-Barkóczy gróf Coppellá-át, harmadik Képgény. Totalizátor: 5: 12. Helyrefogadások: 25: 42 és 50.

A versenyek 1/8 órákor értek véget.

EGYELETEK, TÁRSULATOK.

Az akadémia nagyhete. Az akadémia igazgatótanácsa ma délután öt órákor ülést tartott, báró Erdős Lóránd előle és Szász Károly második-inok jelenlétében. Az igazgatótanács tagok ma följelen nagy számban voltak jelen; ott láttuk a következőket: Gróf Csáky Sándor, Tisza Kálmán, Szalay József, gróf Karolyi Albin, gróf Apponyi Sándor, dr. Szabó József, dr. Kautz Gyula, Hollán Ernő, Gyulai Pál, dr. Than Károly, Semsey Andor, Jókai Mór, gr. Dessewffy Auréy, Szily Kálmán föltitkár. Bemutatásra került az ünnepek közlése s az Arany-szobor-lelelelésének programja, a melyet az igazgatótanács helyettesleg veit tudomásul. Szily Kálmán föltitkár bemutatta a jelentést, a melyet az ünnepek közléseben fog felolvasni. Meghallgatta végül az igazgatótanács Főjegyzője Kálmán ügyész jelentését az alapítványokról s az akadémia anyagi ügyének jogi állásáról s ezzel kapcsolatban arról való értesítést, hogy a báró Rodics és Stables-féle nagy alapítványok esedékessé váltak s ezek mindegy szászere forinttal fogják gyarapítani az akadémia vagyonát.

A Budapesti főv. IX. ker. kültügyi polgári kör tegnap tartotta alakuló közgyűlést a külső sokrokrúti Sperl-telep vendéglőben. A megejtett választás eredménye a következő: Elnök: Fischer József, I. alelnök: Fürst Bertalan, II. alelnök: Sir László. Ugyész: dr. Springer Ferenc. Titkár: dr. Szilassy Jakab. Jegyző: Sonnenfeld Frigyes. Pénztárnok: Rajcs Lajos. Ellenőr: Berger Sándor. Gazda és könyvtárnok: Sperl Flóris. Megválasztott azónkívül tíz választmányi rendes és öt pótlás.

A orosz m. kir. zsebkönyv-olvasókörre az intézet hangversenyében ma este hangversenyt rendezett, melyen dr. Hatzsch József akadémiai tanár is közreműködött. A hangversenyt dr. Hatzsch József tartalmas és igaz esztétikai beállítottsággal nyitotta meg. A valóban izléllesi összehatott műsor II. szakasza «Mussant» «Manon» című operájának ismereteseböl állt. Pállos Lóránd rövid ismertetése után a dalnu legszebb számaiat Lévy Margit, Schwartz Anna, Rombowszky Mariska, Sárközy Gyula, König Regina, Raskó Géza és Rosenthal Tilya mutatták be. Mindannyiokat már igen előnyösen ismeri az akadémiai hangversenyeket látogató közönség, mi csak a nagyfokú haladást konstatalhatjuk, a mi ugy az enekben, mint az előadásban napról-napra érezhető. «Mihalovich» «Oldás» zsendrámadóját az úrné: Tombáts Izabella adta elő a mi komolyaságot megilló mély érzéssel. Tomor, erőteljes szopránja és a mindentapin magasán felül-emelkedő nemes elvárad szép jövöt ígérnek. Székely Irén br. Eötvös «Eva és kunyhós című költeményét szavaltal lendülettel és erőteljes színezéssel, a költeményhez Egedy Gyula fiatal zeneszerző írt eszenémet, mi Csobor Károly játszott zongorán. A nagy hangverseny-termet szűkösleg megtöltő közönség az összes szerepeket többször kitapította.

Az orsz. magyar ízr. tanító egyesület Budapesti vendégek köre e hó 13-án — szombaton — este fél 7 órákor, a sip-utca 101. szobában ülést tart, a melyen Barnó Jónás tanár fölolvastat tart.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

A szentesi polgármester panasz. Tusnády Antal, szentesi polgármester — mint nekünk távirat-zokk, ma a szegedi törvényszéknél kértendébeli bírvád följelentést tett hamis vádért Sima Ferenc és 57 társa, városi képviselő ellen, mint a kik a polgármester ellen folyt, földmússal

